Ἐν ὄψει ἀποξηράνσεως τῆς Λιμνοθαλάσσης Μεσολογγίου

ΟΙ ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΑΠΟΞΗΡΑΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΑΣ ΝΕΑ ΕΔΑΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑΝ ΤΩΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΝ ΕΡΓΟΝ, ΤΟΥ κ. **Κ. Δ. ΣΚΟΥΡΑ** ΔΙΠΛΩΜΑΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

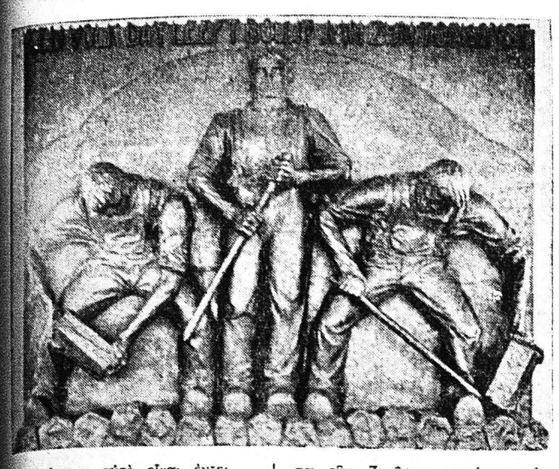

Τὸ ἀνάγλυφον αὐτὸ εἶναι ἐντετυπωμένον εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔκλεισε τὸ μέγα φράγμα μήκους 30 χιλιομέτρων διὰ τοῦ ὁποίου ἡ θάλασσα τῆς Ζουϊντερ κατέστη γόνιμος γῆ. Τὸ ἀνάγλυφον φέρει τὴν ἐπιγραφήν: «"Ενας λαὸς ποὺ ζῆ, φτιάχνει τὸ μέλλον του».

Ἐν εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπιτραπεισῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀποξήρανσι μέρους τῆς λιμνοθαλάσσης τοῦ Μεσολογγίου, μὲ δαπάνες τῆς Ὀλλανδικῆς Κυβερνήσεως, ὁ σπουδαιότης τοῦ ἔργου, εἶναι ἀναγκαῖον ἐπίκαιρος ἡ κατωτέρω περιγραφή, ἐνὸς γιγαντιαίου σχετικοῦ ἔργου, ποὺ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐπραγματοποιεῖται ἤδη εἰς τὴν Ὀλλανδίαν.

Τὸ τελευταῖο μου ταξεῖδι στὴν Ὀλλανδία, στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ (Μάϊος 1960), μοῦ ἔδωκε ἡ εὐκαιρία, μὲ τὴν συμπαράσταση καὶ τὴν καθοδήγηση τῶν ἀρμοδίων Μηχανικῶν τοῦ Εἰδικοῦ Ὀλλανδικοῦ Ὑπουργείου, νὰ παρακολουθήσω ἀπὸ κοντά, νὰ μελετήσω καὶ νὰ θαυμάσω τὸν ἀκατάπαυστο ἀγῶνα τοῦ λαοῦ της, ἐναντίον τοῦ Ὠκεανοῦ, τόσο γιὰ τὸ ἄπλωμα τῆς γῆς ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀντίστασιν τῆς γῆς ἐναντίον τῶν ὑπερβολικῶν ἐπιδράσεων καὶ τὴν προστασίαν τῆς γῆς ἀπὸ τὸ ἀνεμόμυλο μὲ τόσους κόπους καὶ θυσίες ἀφαιρεῖται καὶ κερδίζεται.

Κάθε λαὸς βρῆκε τὴν χώρα του, ὅπως ἀρχικὰ ἦταν. Ὁ Ὀλλανδικὸς λαὸς ὑποχρεώθηκε νὰ τὴν ἀποσπάσῃ κομμάτι, κομμάτι ἀπὸ τὴν θάλασσα, δουλεύοντας σκληρὰ καὶ μὲ ὑπομονή, ποὺ καὶ τὰ δύο τους εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φέροντος τὸν στὴν πρώτη γραμμὴ σ' ὁποια περιοχὴ κι' ἂν ἐπάλεψε, στὶς καλές τέχνες, στὴν ναυτιλία, στὸ ἐμπόριο, στὴν τέχνη καὶ στὴν ἐπιστήμη. Σήμερα πάρα πολλὲς, τελευταίου τύπου, μηχανὲς ἐξαντλήσεως, ὅπως καὶ ἀρκετὲς ἑκατοντάδες, συγχρονισμένοι ἀνεμόμυλοι δουλεύουν νύχτα, μέρα γιὰ νὰ κρατοῦν στεγνὴ τὴ γῆ τῆς Ὀλλανδίας.

Αὐτὸ ποὺ ἄλλοι λαοὶ τὸ δρανε ἔτοιμο, κανεὶς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκτιμήσῃ, τὶ κόστισε, μέσα σὲ τόσους αἰῶνες καὶ τὶ κοστίζει ἀκόμα, σ' αὐτὸ τὸ λαό, "Οχι λιγώτερα ἀπὸ 1800 χιλιόμετρα εἶναι τὸ μάκρος τῶν φυσικῶν προχωμάτων καὶ τῶν τεχνικῶν ἀναχωμάτων ποὺ ἀπὸ τὴν Δύσι στὸν Βορρᾶ, προστατεύουν ἀπὸ πλημμύρες, τὶς περιοχὲς αὐτὲς, ποὺ ἀλλοιώτικα θᾶταν καταδικασμένες νὰ μένουν ἀκατοίκητες. Μέσα σ' αὐτὲς, τὶς ἀπειλούμενες ἀπὸ πλημμύρες, συνεχῶς περιοχὲς, εἶναι ὁ πληθυσμὸς πυκνότερος καὶ εἶναι κτισμένες περίφημες πόλεις ὅπως ἡ Χάγη, διοικητικὴ πρωτεύουσα τῆς Ὀλλανδίας, τὸ "Αμστερνταμ, τὸ Ρόιτερνταμ καὶ ἄλλες πρωτεύουσες, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου σπουδαῖες. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι, ἐνῶ στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων πολλὴ γῆ κατακτήθηκε ἀπὸ τὴ θάλασσα, μεγάλες ἐκτάσεις γῆς εἶναι ἀκόμα ἐγκαταλελειμμένες—μέσα σ' αὐτήν.

ΠΩΣ ΗΤΟ Η ΠΕΡΙΟΧΗ

Πολλὲς πληροφορίες γιὰ τὴν γενικὴ γεωγραφικὴ διαμόρφωση τῆς γῆς τῆς Ὀλλανδίας στὴν ἀρχαιότητα δὲν ὑπάρχουν. "Οταν ὅμως οἱ Ρωμαῖοι ἔφτασαν σ' αὐτὰ τὰ μέρη, φαίνεται ὅτι ὑπῆρχαν ἀρκετὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἀργότερα ἔγιναν λεῖα τῶν ὑδάτων. Ἡ μετέπειτα Ζουϊντερζέε, ἡ θάλασσα τοῦ Ζουϊντερποῦ πιάνει ὅλο σχεδὸν τὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τῆς Ὀλλανδίας, δὲν ὑπῆρχε ἀκόμα. Οἱ ἱστορικοὶ τῆς ἐποχῆς ἀναφέρουν ὅτι βορεῖος τοῦ Ρήνου ὑπῆρχαν ἀρκετὲς λίμνες ὅπως π. χ. ἡ λίμνη ΦΛΕΒΟ καὶ ἡ ΒΙΡΙΝΓΚΕΡΜΕΕΡ (λίμνη τοῦ ΒΙΡΙΝΓΚΕΝ). Ἡ λίμνη ΦΛΕΒΟ πρέπει νὰ βρισκότανε κάπου στὸ νότιο τμῆμα τῆς περιοχῆς ποὺ γίνε ἀργότερα ἡ Ζουϊντερζέερ καὶ ἡ Βιργκερμέερ πρέπει νὰ ἦταν ἐκεῖ ποὺ σήμερα εἶναι ἡ ὁμώνυμη πεδιάδα. Ἀλλὰ καὶ τὸ κορδόνι τῶν φυσικῶν προχωμάτων, σ' αὐτὴν τὴν ἐποχή, πρέπει νὰ σχηματίζε μίαν ἀδιάκοπη γραμμὴ (διακοπτόμενη ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ τὶς ἐκβολὲς κάποιου ποταμοῦ) ποὺ ἐφάρχιζε ἀπὸ τὸ ἠπειρωτικότμῆμα τῆς βόρειας Ὀλλανδίας καὶ θὰ τελείωνε στὴν ὑπάρχουσα καὶ τώρα Δανικὴ ἀκτή.

Πίσω ἀπὸ τὸ κορδόνι τῶν φυσικῶν προχωμάτων ἡ γῆ ἦταν κατοικίσιμη, κυρίως δὲ ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς Ζουϊντερζέε, ἀλλὰ ἀκριβῶς κατοικεῖς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν περιγράψῃ.

Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι βέβαιο, εἶναι ὅτι ἡ θάλασσα μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἔτρωγε λίγο—λίγο ἀπὸ τὸ παραλιακὸ κορδόνι τῶν φυσικῶν προχωμάτων καὶ μπαίνοντας μέσα σχημάτισε τὴν θάλασσα ποὺ λεγόταν Ζουϊντερζέε. Σ' ἐκεῖνες τὶς ἐποχὲς ὁ ἄνθρωπος, μὴ ἔχοντας στὴ διάθεσί του τεχνικὸ μέσο, ἱκανὸ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν θάλασσα, τὴν ἄφηνε νὰ καταβροχθίζῃ, χωρὶς διακοπή, καινούργια ἐδάφη, αὐτὸς δὲ ζοῦσε μὲ ἀγωνία, προσπαθῶντας ἀδιάκοπα νὰ καλλιτερεύσῃ τὴν ἄμυνά του.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ἀλλὰ ἡ εὐημερία ποὺ παρουσιάσθηκε στὸ τέλος τοῦ Μεσαίωνα στὶς κάτω χῶρες (Ναυτιλία, Ἐμπόριο, Τέχνες) ἐπέτρεψε στὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπινοήσῃ διάφορα τεχνικὰ μέσα, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν πολύτιμη πεῖρα, ἔκσμαν τὸν ἄνισο, ἀγῶνα του ν' ἀλλάξῃ χαρακτῆρα καὶ λίγο—λίγο νὰ πάρῃ αὐτὸς τὴν πρωτοβουλία ἐνεργείας ἀπὸ τὴν θάλασσα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἐπιθυμία γιὰ ἀποξήρανσι ὡρισμένων τμημάτων γῆς εἶναι παλιά, ἀλλὰ τὰ μέσα, γενικά,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 5ην σελίδα

Εἶναι γενικὴ ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Κούβαν δὲν ἐτελείωσεν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, δεύτερος ἐξ ἀριστερῶν ὁ Δρ. Χοσὲ Μίρο Καρντόνα. Πρόεδρος τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Συμβουλίου τῆς Κούβας, ἐνῶ ἀνακοινοῖ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μπέλμοντ Πλάζα τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι μολονότι ἡ τελευταία ἀπόβασις τῶν ἀντι-Καστρικῶν δυνάμεων δὲν ἐπέτυχεν τοὺς ἀντικειμενικοὺς της σκοπούς, ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ ἕως ὅτου ἡ Κούβα ἀποτινάξῃ τὸν κομμουνιστικὸν ζυγόν.

Μὲ τὸ φέρρυ — μπώτ «Ἅγιος Γεράσιμος»

Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

"Ενα σημείωμα τοῦ κ. Σοφοκλῆ Κολαΐτη

"Ενα νέο πορθμεῖον ἐγκαινίασε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὰ καθημερινὰ δρομολόγιά του, συνδέοντας τὴν πόλιν μας μὲ τὴν Σάμην τῆς Κεφαλληνίας. "Ενα εὐρύχωρο, κομψὸ καὶ ταχὺ φέρρυ - μπώτ ποὺ ὁ πλοιοκτήτης του σὰν Κεφαλλήνιος τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα τοῦ προστάτη τοῦ Ἁγίου, ἄνοιξε ἕνα καινούργιο θαλάσσιο δρόμο ποὺ ἀναμφισβήτητα πολὺ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κεφαλληνίας.

Πράγματι τὸ πολυτελέστατο φέρρυ - μπώτ «"Αγιος Γεράσιμος» δὲν θὰ ὑπερβάλλουμε ἂν ποῦμε πὼς εἶναι ὁ «Ἐγνατία» ὑπὸ «σμίκρυσιν», καλύπτει τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ Πατρῶν — Σάμης εἰς 3½ ὥρας, ἐνῶ πρὶν ἀπὸ ἕνα ταξίδι εὐχάριστο καὶ ἄνετο. Μεγάλης ταχύτητος, χωρητικότητος καὶ εὐσταθείας (διαθέτει πτερύγια πλεύσεως), μὲ πολυτελέστατες σάλες καὶ καμπίνες παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ἑνὸς πλήρους ἐξωπλισμένου πορθμείου μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς σύγχρονης ναυπηγικῆς.

Ἡ δρομολόγησις τοῦ φέρρυ - μπώτ «"Αγιος Γεράσιμος» ἔρχεται νὰ ἐπιλύσῃ τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα, ποὺ χρόνια τώρα ἀντιμετωπίζει τὸ ἐμπόριον τῆς Κεφαλληνίας ἀλλὰ καὶ τῶν Πατρῶν μὲ τὶς ἀγορές της, τὴν χειμερινὴν κυρίως περίοδον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων ἐγίνετο μέχρι τώρα μὲ πετρελαιοκίνητα καὶ κατὰ ἕνα μικρὸ ποσοστὸν μὲ τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς μιὰ καὶ ὁ ναῦλος εἶναι ἐπιβαρυμένος. Ἡ ἐξυπηρέτησις λοιπὸν τοῦ ἐμπορίου ἦταν πλημμελής, γιατὶ λόγῳ τῆς πολυημέρου κακοκαιρίας τὰ πετρελαιοκίνητα ἀκινητοῦσαν καὶ οἱ ἀγορὲς τῆς Κεφαλληνίας ('Αργοστολίου, Ληξουρίου, Σάμης) ἔμεναν χωρὶς ἐμπορεύματα, πράγμα ποὺ εἶχε δυσμενῆ ἀντίκτυπον εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κατανάλωσιν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιπτώσεις εἰς τὴν Πατραϊκὴν ἀγοράν δὲν ἦσαν ἀνυπολόγιστες. Τὰ ἐμπορεύματα, τρόφιμα κυρίως, παρέμενον διὰ πολλὰς ἡμέρας εἰς τὰ ἀμπάρια τῶν καϊκιῶν καὶ ὀφίσταντο ἀλλοιώσεις λόγῳ τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν, ποὺ δημιουργεῖ ἕνα ἀνώμαλο θαλασσινὸ ταξίδι μὲ συνεχεῖς σταθμούς.

Μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ πορθμείου ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων πραγματοποιεῖται πλέον μὲ φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Ὁ ναῦλος εἶναι μειωμένος, τὸ ἐμπόριον ἐξυπηρετεῖται καθημερινῶς καὶ ἡ κατανάλωσις εἶναι περισσότερον ὠφελημένη. Ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς Κεφαλληνίας θὰ συντελεῖται ἀπροσκόπτως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου ἀνεξαρτήτως καιρικῶν συνθηκῶν καὶ τὸ κατανα-λωτικὸν κοινὸν ἐὰν πράκειται πλέον νὰ στερηθῇ ὄχι μόνον τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ οὔτε καὶ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ πράγμα ποὺ πολλὲς φορὲς ἀντιμετώπιζε στὸ παρελθὸν κατὰ τὴν περίοδον ἰδίως τὴν χειμερινήν.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ θὰ συμβάλῃ σημαντικὰ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς νήσου, εἶναι ὁ τουρισμός. Οἱ φυσικές της καλλονές, ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου μὲ τὸ σεπτὸ σκήνωμά του, διάφορα ἀξιοπερίεργα γεωλογικὰ φαινόμενα, τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα, οἱ γραφικὲς καὶ νεόκτιστες πόλεις τοῦ Ἀργοστολίου, Ληξουρίου καὶ Σάμης, ἡ φιλόξενη διάθεσις τῶν κατοίκων της κι' ἀκόμα ἡ πνευματικὴ παρουσία τοῦ ἀλησμονήτου Λασκαράτου, δημιουργοῦν εὐοίωνες προοπτικὲς διὰ τὴν τουριστικήν της πρόοδον. Ἡ πρόσφατος σύνδεσις Πατρῶν — Κεφαλληνίας μὲ τὸ ταχύτατον καὶ ἄνετον φέρρυ - μπωτ «"Αγιος Γεράσιμος» προσφέρει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ντόπιους καὶ ξένους τουρίστας, νὰ γνωρίσουν τὸ ὄμορφο αὐτὸ κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Ἡ πόλις μας ,βεβαίως, πολλὰ ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν δρομολόγησιν τοῦ νέου αὐτοῦ πορθμείου. Συμβολὴ οὐσιαστικῶς γιὰ τὴν ἐμπορικὴ καὶ τουριστικήν της τόνωσιν. Προσφορὰ ἀναγκαία τώρα ποὺ ἡ Πελοποννησιακὴ πρωτεύουσα κάμνει μίαν μεγάλην προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας της.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐκ 217 πήχεων ὄπισθεν ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Ἰτεῶν ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Χαραλάμπη 32.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Τί ἔγινε καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον

"Οπως τὰ ἔθνη ἔχουν τὶς ἱστορικές τους ἐπετείους, ἔτσι καὶ ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις ὅλης τῆς γῆς ἔχει τὴ δική της ἱστορικὴ ἐπέτειο. Καὶ ὅπως μιὰ ἐθνικὴ ἐπέτειος γίνεται εἰς ἀνάμνησιν ὄχι μόνο μιᾶς ἐθνικῆς ἀγωνιστικῆς ἐκδηλώσεως, ἀλλὰ ὅλων τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνων ἑνὸς λαοῦ ἔτσι καὶ ἡ 1η Μαΐου δὲν γίνεται γιὰ νὰ τιμηθῇ ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐξέγερσις τῶν ἐργατῶν τοῦ 1886 ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἀγῶνες τοῦ διεθνοῦς ἐργατικοῦ κόσμου. Τὴν ἱστορικὴ λοιπὸν αὐτὴ γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη ἡμέρα ἀξίζει κι' ἐμεῖς οἱ "Ελληνες ἐργαζόμενοι, μὲ πρακτικὸ τρόπο νὰ τὴν τιμήσουμε, ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στοὺς ἀγῶνες ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν στὸν τόπο μας τὸ χρόνο ποὺ πέρασε, καθὼς καὶ στὶς προοπτικές μας γιὰ τὸ μέλλον, ὅπως ἀκριβῶς κάνουμε καὶ στὶς ἐθνικές μας γιορτὲς σὰν φυλή, σὰν ἔθνος.

Καὶ ἀξίζει ἐφέτος νὰ γίνῃ αὐτό, διότι καὶ κάποιοι τέλος πάντων συνδικαλιστικοὶ ἀγῶνες τὸν περασμένο χρόνο διεξήχθησαν καὶ κάποιες νέες προοπτικὲς φαίνεται νὰ ἐανοίγωνται στὸν ἐργατικὸ ὁρίζοντα τελευταῖα.

Τὸ 1960 μπῆκε μὲ μιὰ συνεπῆ πρὸς τὴν ἀντιπληθωριστικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως δήλωση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι αὐξήσεις, ὅσο δίκαιες καὶ ἂν ἦσαν, δὲν θὰ ἐδίδοντο σὲ κανένα κλάδο ἐργαζομένων. "Οπως σὲ ὅλη τὴν μεταπολεμικὴ ἐποχή, ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη ἐκαλεῖτο ἀσυζητητὶ καὶ κατὰ τὸ 1960 νὰ καταδάλῃ αὐτὴ ἐξ ὁλοκλήρου, μαζὶ μὲ τὴν ἀγροτικὴ πάντοτε βέβαια, τὸ ἀντίτιμο τῆς προσπαθείας γιὰ τὴ συγκέντρωση τοῦ κεφαλαίου σὲ παραγωγικὲς ἐπενδύσεις.

Ἡ δήλωση ἐκείνη θεωρήθηκε ἀδικαιολόγητη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους καὶ κάτω ἀπὸ τὴν αὐξανόμενη πίεση πολλοὶ συνδικαλιστικοὶ κλάδοι ἐκινήθησαν ἀγωνιστικά. Τελικὰ ἡ βοὴ τοῦ λαοῦ ἔφθασε καὶ στὰ «ἀνάκτορα» τῆς διασπασμένης συνδικαλιστικῆς μας ἡγεσίας, ἡ ὁποία προσπάθησε νὰ τῆς δώσῃ τὴ φυσιολογικὴ διέξοδο τῆς κινητοποιήσεως τῶν ἐργαζομένων μὲ ἀπεργίες καὶ συλλαλητήρια. Παρενέβη ὁ τύπος, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε σὰν δικαιολογημένο τὸ αἴτημα τῶν αὐξήσεων καὶ μόνον μὲ μερικὲς ἀπειλὲς τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. ἡ κυβέρνησις ἀναθεώρησε τὴν ἀρχικὴ της ἀπόφαση.

Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἱκανοποιήθησαν τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων, διότι μὲ ἀπειλὲς ἐκτοξευόμενες ἀπὸ ἕνα διασπασμένο καὶ ἀδύναμο συνδικαλιστικὸ κίνημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν. Ἡ ὑπαναχώρησις ὅμως ὑπῆρξε ἡ ἀρχὴ νέων κλαδικῶν προσπαθειῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες κάτι προέκυψε: Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐργατοϋπαλλήλων στὰ πρὸ τριετίας ἐπίπεδα, διότι οὐσιαστικῶς, σύμφωνα μὲ τὴν ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου, περὶ αὐτοῦ ἁπλῶς πρόκειται.

Τὸ γεγονὸς λοιπὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δηλαδὴ τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, περὶ πλήρους καθηλώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἐντὸς τοῦ 1960 εἶναι σημαντικό. Τὸ ὅτι μιὰ ψευδοκινητοποίησις ἀπὸ μιὰ μόνομερίδα ἐργαζομένων ἔκαμε τὴν πιὸ ἰσχυρὴ καὶ συνεπῆ στὴν ἀντιδημοτικὴ της πολιτικὴ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ κυβέρνηση νὰ σκεφθῇ νὰ ἔλθῃ σὲ ἀνοικτὴ ρήξη μὲ τοὺς ἐργαζομένους ὑπῆρξε ἀναμφισβήτητα μία νίκη. Αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς διδάξῃ πολλὰ καὶ νὰ μᾶς κάνῃ νὰ σκεφθοῦμε τί θὰ κατωρθώναμε νὰ ἐπιτύχουμε ἐὰν 800.000 ἐργατοϋπάλληλοι σκεπτόμαστε συνδικαλιστικὰ καὶ κινούμεθα ὀργανωμένα. Πράγματι, ἐὰν μὲ τὴν ἀναμενομένη ἑπανένωση τῶν δύο πτερύγων τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος ἐπιδιωχθῇ ταυτόχρονα ἡ ἀναζωπύρωσις τῆς ἀγωνιστικῆς συνειδήσεως στὶς μάζες τῶν ἐργαζομένων μὲ τὴν ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῆς Ἐργατικῆς Διεθνοῦς, πολλὰ μποροῦν νὰ κατορθωθοῦν.

Τὸ πλῆθος τῶν ἀντεργατικῶν νόμων θὰ καταργηθῇ, Οἱ διοικητικὲς καὶ ἀστυνομικὲς ἐπεμβάσεις θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἀναγκαῖον. Ὁ σεβασμὸς τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων πρὸς τὸ συδικαλισμὸ θὰ ἀποκατασταθῇ. Διότι ἡ δύναμις μόνον τὴ δύναμη σέβεται ἀνέκαθεν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στὴν ἐποχή μας.

Ἂν λοιπὸν ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ μας τάξη, ποὺ ὅπως παντοῦ ἔτσι κι' ἐδῶ οὐσιαστικὰ ἐκπροσωπεῖ τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν ἐργαζομένων, δὲν ἀποκτήσῃ δύναμη βασισμένη στὴν ἀλληλεγγύη της καὶ στὸ ἀγωνιστικὸ της πνεῦμα μὲ τὶς φιλανθρωπίες ἁπλῶς θὰ φυτοζωῆ. "Ισως ν' ἄρχισε νὰ τὸ συνειδητοποιῆ αὐτὸ καὶ γι' αὐτὸ κάπως τὸν περασμένο χρόνο ἐκινητοποιήθηκε.

Οἱ προοπτικές μας πάντως δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐχάριστες. Ἡ κυβέρνησις ὑπακούουσα στὶς συμβουλὲς τοῦ "Ελληνος θεωρητικοῦ τῆς λαοκαπιταλιστικῆς οἰκονομικῆς σχολῆς καθηγητοῦ κ. Ξενοφ. Ζολώτα, ἐννοεῖ ὅλη ἡ ἀνασυγκρότησις καὶ ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου νὰ περάσῃ ἀπὸ τὶς πλάτες τῶν μισθωτῶν. Ἀδυνατεῖ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ καθήλωσις τῶν ἀμοιβῶν ἐνεργεῖ ἀνασχετικὰ σ' αὐτὴν ταύτην τὴν οἰκονομικὴν πρόοδο τοῦ τόπου. Γι' αὐτὸ οὔτε στὶς διεθνεῖς συμβάσεις, ποὺ ἡ Ἑλλὰς ἔχει προσυπογράψει καὶ ποὺ ἀποκαθιστοῦν τὶς συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες, ἀλλὰ καὶ τὸν θεσμὸ τῆς συνάψεως ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων φαίνεται ὅτι σκέπτεται παρὰ τὶς πιέσεις τῆς ΔΣΕΕΣ νὰ ἐπικυρώσῃ, οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀντεργατικῶν νόμων, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀντισυνταγματικοὶ καὶ ἐπιβιώνουν τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου, προτίθεται προφανῶς νὰ ἀναθεωρήσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις κανένα οὐσιαστικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα δὲν ἐπιδεικνύει. Οὔτε κὰν μιὰ ἐπερώτησιν γιὰ τὴ μὴ ἐπικύρωση τῶν διεθνῶν συμβάσεων ποὺ ἔκθετε τὴ Δημοκρατία μας στὰ ὄμματα τῆς Δύσεως, δὲν ἐσκέφθηκε ποτὲ νὰ καταθέσῃ. Ἡ μὲν ἐθνικόφρων ἀντιπολίτευσις